

sygnatura akt II 1 C 103/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brackowska

protokolant: sekretarz sądowy Monika Romaniecka

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. D.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Łodzi XXV Wydział C. – Karny w dniu 11 kwietnia 2000 roku w sprawie XXV Nc 391/00, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – w części, w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 9 maja 2000 roku do dnia 20 czerwca 2009 roku;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nie obciąża S. D. obowiązkiem zwrotu na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kosztów postępowania;
4. przyznaje i wypłaca adwokatowi P. F. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 1.476 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23 % podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi S. D..

sygnatura akt II 1 C 103/16

UZASADNIENIE

W pozwie z 3 czerwca 2016 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., powód wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Łodzi, XXV Wydział C. – Karny wydanego w sprawie XXV Nc 391/00 z dnia 11 kwietnia 2000 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powód wskazał przedawnienie roszczeń (pозew k. 4-7).

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości (postanowienie k. 22).

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż bieg terminu przedawnienia był wielokrotnie przerwany na skutek wszczynania przeciwko powodowi postępowań egzekucyjnych (odpowiedź na pozew k. 23, pełnomocnictwo k. 24).

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata P. F. do reprezentowania do przedmiotowej sprawie (postanowienie k. 60).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie. Pełnomocnik powoda z urzędu – na rozprawie w dniu 30 listopada 2017 roku - wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały zapłacone w całości ani w żadnej części (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 30 listopada 2017r. k. 84).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2000 roku Sąd Rejonowy w Łodzi, XXV Wydział C. – Karny wydał w sprawie XXV Nc 391/00 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał S. D. aby zapłacił w terminie dwóch tygodni na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1.752,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 kwietnia 2000 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 338,10 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania. W dniu 9 maja 2000 roku nakazowi temu Sąd nadał klauzulę wykonalności. Wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od w/w nakazu zapłaty został przez Sąd prawomocnie oddalony postanowieniem z dnia 25 maja 2016 roku (kopia tytułu wykonawczego w załączanych aktach egzekucyjnych, pismo k. 64, kopia postanowienia k. 65-67, bezsporne)

W dniu 23 czerwca 2000 roku na wniosek wierzyciela – (...) Komornik Sądowy J. K. wszczął w sprawie Km 503/00 postępowanie egzekucyjne przeciwko S. D.. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w trybie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. postanowieniem z dnia 20 października 2000 roku. Akta egzekucyjne zostały zniszczone (pismo k. 78, pismo k. 38).

W dniu 15 lutego 2008 roku wierzyciel – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. - złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku S. D. stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie XXV 391/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 9257/08. Zostało ono umorzone wobec stwierdzenia jego bezskuteczności postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2008 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, postanowienie o umorzeniu k. 25 - w załączonych aktach Km 9257/08).

W dniu 20 czerwca 2012 roku wierzyciel – (...) Spółka Akcyjna w W. - złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku S. D. stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie XXV 391/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 140153/12. Zostało ono umorzone wobec stwierdzenia jego bezskuteczności postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, postanowienie o umorzeniu k. 26 - w załączonych aktach Km 140153/12).

W dniu 4 lutego 2015 roku wierzyciel – (...) Spółka Akcyjna w W. - złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku S. D. stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie XXV 391/00 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie J. B.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 9566/15. Zostało ono umorzone wobec stwierdzenia jego bezskuteczności postanowieniem z dnia 16 maja 2017 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, postanowienie o umorzeniu k. 84 - w załączonych aktach Km 9566/15).

Sytuacja finansowa powoda jest bardzo trudna, osiągał on okresowo dochód w niewielkiej wysokości. Co więcej jest on osobą bardzo poważnie schorowaną, cierpi na padaczkę, ma schorzenia kręgosłupa, zakwalifikowano go do II grupy inwalidzkiej. Ponadto w przeszłości powód wielokrotnie przebywał w Zakładach Karnych, a obecnie nie ma stałego miejsca zamieszkania (oświadczenie k. 54-56, protokół rozprawy k. 61)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych. Stan faktyczny był w zasadzie pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania bezsporny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Częściowo zasadne okazało się powództwo oparte o zarzut przedawnienia roszczenia. Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powódka powołała się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego.

W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerwał bieg terminu przedawnienia. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie - między innymi - na skutek składania przez wierzyciela kolejnych wniosków egzekucyjnych w sprawach Km 503/00, Km 9257/08, Km 140153/12 i Km 9566/15.

W tej sprawie brak jest więc co najmniej dziesięcioletniego okresu beczynności wierzyciela, co powodowałoby przedawnienie należności głównej (oraz kosztów postępowania). Przedawnieniu uległa natomiast część odsetek, które stanowią należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego, a więc za okres od dnia 9 maja 2000 roku (za wcześniejszy okres stanowiąc roszczenia nie będące należnymi w przyszłości). Zagadnienie to zostało przekonująco wyjaśnione w wyroku Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2014 roku wydanego w sprawie I CSK 197/13 (niepublikowane – dostępne w programie komputerowym Lex). Dla wyjaśnienia należy wskazać, iż strony postępowania nie przedstawiły Sądowi materiału dowodowego, na podstawie którego Sąd mógłby w bezsporny sposób przyjąć datę uprawomocnienia się nakazu zapłaty z dnia 11 kwietnia 2000 roku. Dlatego dla potrzeb przedmiotowego rozstrzygnięcia przyjęto, że nakaz zapłaty (z całą pewnością) był prawomocny od daty nadania mu klauzuli wykonalności, a więc od dnia 9 maja 2000 roku.

Ponieważ zaś termin przedawnienia takich odsetek wynosi 3 lata, przedawnieniu uległy odsetki od daty uprawomocnienia się nakazu zapłaty (9 maja 2000 roku) do daty poprzedzającej o 3 lata złożenie przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 140153/12 do Komornika Sądowego J. B. (20 czerwca 2012 roku). W tym też zakresie orzeczono o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności. Pozwolił na to zbyt długi okres beczynności wierzyciela – pozwanego w przedmiotowej sprawie. W okresie późniejszym – pod dniem 20 czerwca 2012 roku sytuacja taka nie miała miejsca, więc uwzględnienie powództwa w pozostałym zakresie nie było możliwe.

Powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w pozostałej części. Wyjaśnić należy również w tym miejscu, że odsetki należne pozwanemu za okres przed uprawomocnieniem się nakazu zapłaty stanowią należność zasądzoną, przedawniającą się z upływem terminu dziesięcioletniego.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c. W oparciu o treść powołanego przepisu Sąd postanowił nie obciążać jednak powoda obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów postępowania w zakresie w jakim przegrał on w przedmiotowej sprawie z uwagi na charakter sprawy i trudną sytuację materialną powoda. Sytuacja finansowa powoda jest bardzo trudna, osiągał on okresowo dochód w niewielkiej wysokości. Co więcej jest on osobą bardzo poważnie schorowaną, cierpi na padaczkę, ma schorzenia kręgosłupa, zakwalifikowano go do II grupy inwalidzkiej. Ponadto w przeszłości powód wielokrotnie przebywał w Zakładach Karnych, a obecnie nie ma stałego miejsca zamieszkania. Po drugie, strona pozwana jest profesjonalistą, trudniącym się zawodowo dochodzeniem wierzytelności i na stałe korzystającym z fachowej obsługi prawnej. Po trzecie, pozew w przedmiotowej sprawie został

zarejestrowany poprzez wyłączenie żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności sformułowanego przez pełnomocnika reprezentującego powoda w innej sprawie a wyznaczonego dla niego z urzędu.

Wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu zostało ustalone w wysokości stawki minimalnej od określonej wartości przedmiotu sporu (która wobec jej nieokreślenia przez pełnomocnika powoda została przyjęta na kwotę 1.760 zł), powiększonej o podatek VAT.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z/

wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.